

Inhoud

Tim, de nieuwe voetbalheld 7

De nieuwe doelman 65

Op zoek naar een mascotte! 123

Spanning in het stadion 181

Tim, de nieuwe voetbalheld

Scherven, vieze kleren en een kans 9

Torpedo's in de aanval 23

De eerste training 31

Echte voetbalschoenen 43

De vriendschappelijke wedstrijd 52

Scherven, vieze kleren en een kans

Tim slaat de deur dicht. Die knalt met veel lawaai achter hem in het slot. Hij is woedend, razend zelfs. En hij is zo bang als een negenjarige maar kan zijn. Hij heeft immers net een ongelooflijk dure vaas in tienduizend erg dure scherven veranderd.

Tim sluit zijn ogen en beleeft het hele voorval opnieuw, als een vertraagde film. Hij ziet hoe de bal van de bobbel in de muur wegspringt. Maar... in plaats van dat de bal in zijn armen vliegt, rolt hij door de openstaande deur over de gang de woonkamer in en botst tegen die rare moderne zuil waarop een bloemenvaas staat. De zuil wankelt, de vaas begint te schuiven...

Tim knijpt zijn ogen dicht maar vergeet zijn oren dicht te houden. Hij hoort het luide gekletter opnieuw.

De schrik zit Tim goed in de benen!

Bovendien is hij razend op Daan. Daan is zijn vriend, of beter gezegd, wás zijn vriend tot vijf minuten geleden. Van pure angst is Daan lijkbleek geworden. Hij heeft Tim de schuld gegeven dat de vaas kapot is.

Wat een onzin. Toegegeven, het was Tim die de bal steeds tegen de muur heeft geworpen. Daan heeft hem meer dan een keer gewaarschuwd dat de bal dan naar opzij kan springen. Maar daarom is Tim toch niet alleen de schuldige. Het is toch Daans bal die de vaas aan diggelen heeft gesmeten! Maar daarvan wil Daan niets weten. Het is de schuld van Tim en daarmee basta.

Jongens, wat is Tim woedend!

Op de eerste etage wordt met veel kabaal een raam geopend. Tim kijkt naar boven en ziet dat Daan zijn hoofd naar buiten steekt.

‘Rot op, sufferd!’ roept hij. ‘Door jouw schuld ga ik een hoop problemen krijgen! Ik zal het aan mijn moeder vertellen en jij moet die vaas betalen!’ Daan steekt zijn tong uit en trekt een raar gezicht. Tim steekt zijn tong nog verder uit en trekt een nog veel lelijker gezicht. Boem! Het

raam knalt dicht. Daan verdwijnt en Tim loopt naar huis.

Onderweg probeert hij uit te rekenen hoelang hij zal moeten sparen om de vaas terug te kunnen betalen. Daan heeft gezegd dat de vaas honderd euro heeft gekost. Minstens!

Tim krijgt anderhalve euro zakgeld per week. Dat is dus zes euro per maand. Soms zelfs zeven en een halve euro wanneer er vijf zondagen in een maand zijn. Zondag is namelijk zakgeldbetaaldag.

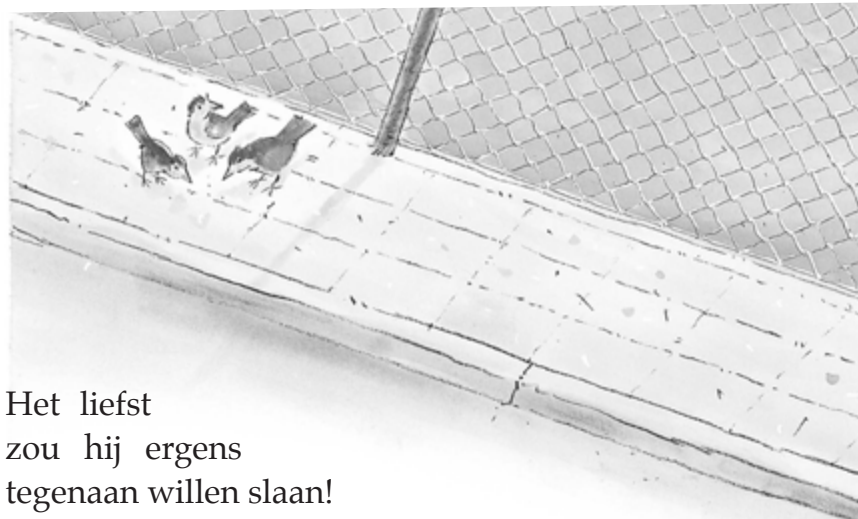
Tim rekt en rekt. Zijn hoofd begint ervan te stomen. Hij kan er maar beter mee stoppen, want het is veel te moeilijk. Rekenen is toch niet echt zijn lievelingsvak.

Honderd euro – dat is enorm veel! Tim huivert bij het idee dat hij erg lang zonder zakgeld zal zitten. Misschien wel twintig jaar.

Wat een gedoe! Dat leuke voetbalverzamelalbum, dat hij zo graag wilde hebben en waarvoor hij al twee weken spaart, kan hij nu wel vergeten.

Tim wordt nog woedender. Hij maakt een vuist.

Het liefst
zou hij ergens
tegenaan willen slaan!

'Hé, let op!' hoort hij ineens een
stem roepen. Tim draait zich om en ziet iets
op zich af vliegen. Bliksemsnel steekt hij zijn arm
omhoog en bokst het ding met zijn vuist hoog
de lucht in. Hij kijkt ernaar en ziet dat het hoger

en hoger gaat, in de lucht
blijft hangen en dan
naar beneden don-
dert. Als een ervaren
keeper vangt Tim

het ding op en duwt het tegen zijn borst. Het voelt aan als – een voetbal!

‘Waar komt die ineens vandaan?’ denkt hij.

‘Fantastische actie!’ zegt nog steeds dezelfde stem.

Zoekend kijkt Tim om zich heen. Aan de andere kant van de straat is een klein voetbalveld. Hij ziet er vijf jongens tegen de omheining staan. Ze zijn ongeveer even oud als Tim en staren hem bewonderend aan. Plotseling beginnen ze te fluis-

teren en ondertussen kijken ze steeds weer naar hem. Tim krijgt een beetje de kriebels, want zij zijn met z'n vijven en hij is maar alleen. Maar hij loopt niet weg. De jongens zijn nog ver weg en ze zien er eigenlijk niet zo gevaarlijk uit. Weglopen kan hij nog altijd. Maar zeker is zeker. Hij staat wijdbeens zoals een cowboy in het midden van de weg. Hij klemt de bal stevig onder één arm en duwt de hand van zijn andere arm losjes in zijn zij. Daarbij doet hij z'n best om er zo cool mogelijk uit te zien.

'Kom hier!' roept een jongen.

'Ik ben toch niet gek', denkt Tim en schudt zijn hoofd.

'Breng die bal terug!'

'Kom hem zelf maar halen!' roept Tim.

Dat had hij beter niet kunnen zeggen. De jongens klimmen inderdaad door een groot gat in het gaas van de omheining en steken de straat over. Ze gaan rondom Tim staan en bekijken hem nieuwsgierig.

'Waarom kijken jullie zo naar me?' vraagt Tim. De jongens antwoorden niet. Tim wordt ongerust. Maar het is te laat om ervandoor te gaan.

'Aanvallen is de beste verdediging', denkt hij. Hij knijpt zijn ogen samen tot ze nog maar een smalle spleet zijn. Als een man op de televisie zo